

Lambillionea 82 : 130.

Heim de Balsac, H. & Choul, M., 1972-1979. Les lépidoptères de la Gaume franco-belge (Esquisse zoogéographique et liste des espèces). - *Alexanor* 7 : 261-275, 297-312, 351-364; 8 : 3-14, 85-96, 161-172, 203-214, 257-268, 321-332; 9 : 85-96, 173-184, 259-270, 291-302; 10 : 205-216, 253-264, 345-356; 11 : 2-12.

Janssen, A., 1986. Katalogus van de Antwerpse Lepidoptera. Deel 1 : Macrolepidoptera. - *Bijlage Phegea* 14 : 183.

Lhomme, L., 1923-1935. Catalogue des Lépidoptères de France et de Belgique. Volume 1 : Macrolépidoptères. Le Carriol, par Douelle (Lot).

Schuurmans, J., 1977. *Perizomasagittata* Fabricius te Assenede (Geometridae). - *Phegea* 5: 63-64.

Verstraeten, A., 1989. Molsbroek in woord en beeld. Uitg. Durme v.z.w.

Korte mededelingen

Een vreemde paring : *Chrysomela violacea* MÜLLER ♂ x *Timarcha tenebricosa* FABRICIUS ♀ (Coleoptera : Chrysomelidae)

Op 30 juni 1987 was Aubin DE TURCK op keverspeurtocht op een spoorwegberm te Itterbeek (Brabant). Op een partij kleeftkruid (*Galium aparine*) ontdekte hij tientallen eksemplaren van het reuzenhaantje, *Timarcha tenebricosa* FABRICIUS. Bij het vastnemen besmeurden ze in een oogwenk zijn handen met een roestbruine, kleverige vloeistof. DE TURCK nam enkele eksemplaren mee naar huis. Eén paartje 'in copula' had zijn bijzondere aandacht gekregen : het mannetje was ongewoon klein en had een vage blauwpaarse glans. Toen ik het verhaal van de merkwaardige vangst hoorde, dacht ik eerst aan een dwergvorm, maar onder de loep bleek al gauw dat het ging om een Chrysomelidac van een ander genus, nl. *Chrysomela violacea* MÜLLER. Over paringen of kruisingen van kevers van een verschillend genus heb ik in de literatuur nog niets kunnen vinden. Wie deed ook al dergelijke waarnemingen?

(W. TROUKENS, Van Souststraat 502, B-1070 Anderlecht).

Over het massaal uitsluipen van *Polyfulla fullo* LINNAEUS aan de Middenkust in 1987 (Coleoptera : Scarabaeidae)

Enkele jaren geleden dacht ik dat onze duinkever, *Polyfulla fullo* LINNAEUS, een zeer zeldzame soort was in onze kustduinen. Toen hoorde ik het relaas van een merkwaardige waarneming, waarvan hier de volgende synthese.

Op 20 juli 1987 fietsen Jeroen en Koenraad DE TURCK langs de zeeduin van Blankenberge naar Oostende. Het is zwaar bewolkt. Rond 20 uur houden de jongens halt. In een duindal staat een man met een hondje dat het zand besnuffelt en zonder ophouden keft. Jeroen en Koenraad gaan een kijkje nemen en al vlug zien ze wat er aan de hand is. Tussen het dunne helmgras en de verspreide duindoorns zit het zand vol vingerdikke gaten. Hier en daar kruipen enorme wit- en zwartgemarmerde kevers. Enkele zitten nog half in de gaten en aarzelen om er uit te komen. Jeroen wil een kever vastnemen maar het insect begint doordringend te sjirpen. Ook van onder het zand klinkt gesjirp. Verscheidene kevers worden belaagd door roofzuchtige mieren en sommige liggen verminkt te stuiptrekken. Op een terrein van zowat 1,5 are tellen ze zowat 20 kevers, maar het aantal gaten in het zand bedraagt minstens 200!

Wat de kinderen DE TURCK zagen, hebben slechts heel weinig insectenkenners meegemaakt, nl. het massaal uitsluipen van *Polyfulla fullo*. Deze kever is een warmteminnend insect uit Zuid- en Midden-Europa dat langs de kustduinen noordwaarts doorgedrongen is tot aan de Oostzeekust. In onze zeeduin is hij plaatselijk zeer gewoon. Toch wordt hij weinig opgemerkt. Het volwassen dier vliegt 's nachts en voedt zich met dennenaalden. Zijn ontwikkelingsduur is 3 à 4 jaar. De overheid meent dat de duinkever wettelijk moet beschermd worden. Zolang zijn biotoop blijft bestaan, hoeft voor de toekomst van dit insect echter niet gevreesd te worden.

(W. TROUKENS, Van Souststraat 502, B-1070 Anderlecht).